

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

43. Quam licentiam habere debeant Regulares, ut possint celebrare in
Oratoriis privatis? Idem quæritur de Sacerdotibus sæcularibus. Ex p. 9. t.
1. res. 16.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

oyenalli Missa fin oyrla en otra Iglesia: porquẽ estos tales no cumplen cum el precepto por solo que la oygan en los Oratorios, pues el priuilegio no solo no les fauorece, sino que los excluye, por cuya razon parece que aunque tuuiesen licencia de su Cura, que no bastaria, si bien por lo contrario esta, que estas licencias sedan sin perjuyzio de los Parrochos, aqui y a da licencia, luego no se haze perjuyzio con todo esto, ne me atreuo a decidir esta questio, porque non lo hallo en Dotor alguno.] Ita ille. Siigitur Garcias dubitat, an audientes Missam in dictis Oratorijs de licentia Parochi satisfaciant precepto, quid diceret de opinione supradictorum Doctorem asserentium absolute, seculares audientes Missam in priuatis Oratorijs magnatum, precepto satisfacere: non possum itaque supradictae sententiae adherere, quam etiam refellit Bonacina de sacram. disp. 4. q. vlt. punct. 12. num. 4. & Marchinus de sacram. Ordinis, tract. 3. part. 3. cap. 9. num. 10. ubi explians illa verba Pontificis, vt alij praeter fan ulos illius personae, cuius contemplatione dicta licentia impertitur, seruitio necessarios, ibidem Missa interuentis diebus festis de precepto ab obligatione audiendi Missam in Ecclesia minime liberi censantur. Ex quibus verbis, ait Marchinus, euidenter colligitur, peccare mortaliter extraneos, qui non sunt de familia illius, cui tale priuilegium concessum est, si die festo in dicto Oratorio Missa interfuit, nec aliam audiant; nam isti, precepto audiendi Missam in die festo minime satisfaciunt, quod hoc priuilegium Pontificum minime illis suffragetur. Ita ille, cui adde Riccium in Praxi tom. 1. resol. 467. num. 23. Bariolam in apbor. littera O, verb. Oratorium 2. & Molfesius in summa tom. 1. tract. 3. cap. 17. num. 70. ubi ita asserit: Vt autem quis satisfaciat precepto, debet audire Missam in Ecclesia, vel alijs locis a Praelato loci deputatis. At si in Oratorijs priuatis in proprijs domibus quis audiret Missam, non satisfaceret precepto, nisi sit de personis, quae comprehenduntur in solitis licentijs, quae conceduntur per Apostolicam sedem. Ita ille. Vnde apparet hanc sententiam esse communem inter Doctores, & merito quidem, cum verba Pontificis in Breuibz sint luce meridiana clariora.

Sup. hoc pro Oratorijs Cardinali, in Ref. not. praeterita §. Ad quartam & pro Oratorijs Episcoporum, & Regulari, ibi in §. Quod autem & seq. & in §. Hinc & in fine huius Ref. & infra in tr. 8. Ref. §. 1. §. 1. paulo post initium, recitater Verf. & in diebus festiuis.

4. Secus autem dicendum puto de audientibus Missam in Oratorijs Episcoporum, in Oratorijs Regularium, & in Oratorijs ex priuilegio Bullae Cruciatæ, nam vt optimè obseruat Quintanaduena vbi supra, non adest limitatio apponi solita à Pontifice in licentijs pro Oratorijs priuatis, quas magnatibus particularibus concedit.

5. Vnde ex his inferitur contra Patrem Pellizzarium num. 156. & 157. in casu quo quis nequeat audire Missam de precepto, nisi in Oratorio aliquo priuato, non teneri illam ibi audire, quia non comprehenditur sub concessione: Et è contra; si quis audiuit Missam in Oratorio priuato bona fide, si postea cognoscat id esse sibi prohibitum, quia est exclusus ab illo indulto, teneri audire aliam Missam, vt adimpleat preceptum. Ex his etiam sequitur peccare habentem Indultum Oratorij priuati, si sit in causa, vt die festo persona prohibita audiant ibi Missam. Sed Pater Pellizzarius in his omnibus asserit probabiliter dici posse contrarium; putat enim, vt diximus, validè, & licitè posse audiri Missam in Oratorio priuato à quocumq; fideli.

6. Ad auctoritatem verò Doctorem asserentium interuentis Missae in priuatis Oratorijs satisfacere precepto, respondeo quod dicti Doctores intelligendi sunt de priuatis Oratorijs confraternitatum laicorum, quando inter se audiunt Missam clauso ostio, vel de illis, qui habent facultatem audiendi Missam in priuatis Oratorijs, vt qui habent Bullam Cruciatæ, & qui illam audiunt in Oratorijs Regularium, & Episcoporum, * vt supra diximus.

*Supra in §. Secus huius Ref. & in alijs §§. eius annor.

RESOL. XLIII.

Quam licentiam habere debeant Regulares vt possint celebrare in Oratorijs priuatis? Idem queritur de Sacerdotibus secularibus. Ex p. 9. tract. 1. Ref. 16.

§. 1. Pontifex in breui solet apponere hanc clausulam, vt Missa dici possit per quemcumque sacerdotem ab Ordinario approbatum secularem, seu de superiorum suorum licentia Regularem. Hoc supposito, sic ad dubium respondet. Quintanaduena in Theol. mor. tom. 1. tract. 7. singul. 32. n. 4. sufficit licentia tacita, vel praesumpta superioris, vt Regulares in priuato Oratorio celebrent: hanc enim ad multò grauiora sufficere docent Doctores, & haec, vt minimum semper interuenit, cum ad dicendum Missam in Oratorio eos frequenter superior mittat, sciatque sapissime ibi celebrare. Et P. Pellizzarius in man. Regular. tom. 2. tract. 8. cap. 2. sect. 2. num. 46. putat sufficere approbationem generalem celebrandi Missam, non autem requiri specialem approbationem ad celebrandum in Oratorio priuato: & hoc procedere de Sacerdote tam seculari, quam Regulari. Tum, quia vbi agitur de obligatione, stricta fieri debet interpretatio, ac proinde, cum hinc requiratur approbatio Ordinarij ad celebrandum in Oratorio, & verba relata breuis commodè possint explicari de approbatione generali, ea non debent ampliari ad approbationem specialem. Tum quia lex obligatoria debet semper interpretari in mitiorem partem: ergò & obligatio approbationis petita in breui hoc eodem modo interpretanda est: quod vtique fit, si dicamus, Breue loqui de approbatione generali.

RESOL. XLIV.

An in Oratorijs priuatarum adium possint Regulares ministrare Eucharistiam, non obstante prohibitione Episcopi?

Et an Sacerdotes seculares in supradictis Oratorijs possint sacram Eucharistiam ministrare, si ad id faciendum eligantur virtute Bullae Cruciatæ? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. Ref. 14.

§. 1. Negatiue videtur respondendum ex nostra Synodo Panormitana Eminentiss. Domini mei Cardinalis ab Atria part. 2. cap. 2. num. 6. vbi sic habetur. In Oratorijs priuatarum adium, in quibus sanctae Sedis Apostolicae permisso celebratur, nemini vnquam facta communicatio ministraret, nisi facultate ab Archiepiscopo petita, & ob iustam & necessariam causam obtenta. Ita ibi, quod etiam probatur ex Concilio Trident. sess. 22. in decreto de Observandis in celebratione Missarum; vbi datur facultas Episcopis vt possint prohibere Religiosis, ne celebrent in Oratorijs priuatis secularium. Ergo Episcopi possunt impedire ne idem Regulares ministrent communionem eisdem secularibus in dictis Oratorijs.

2. Verum his non obstantibus nouissime contrariam sententiam docet Laurentius Portel in responson. mor. part. 3. cas. 39. per totum, quia Religiosi habent clarum priuilegium Pauli 1. V. anno 1557. & aliorum Pontificum ad dandam Eucharistiam secularibus extra Conuentus suos, nec constat vllum Papam hanc priuilegia reuocasse, ergo. Secundo ista prohibitio Episcopi ne Religiosi dent sacram Eucharistiam in his Oratorijs, in rigore est reuocatio dicti priuilegij concessi Religiosis, vt patet; sed Episcopus non potest reuocare priuilegia Papae, neque id illi committit Tridentinum